

ke er defekte, men at reparatøren har begået en fejl i forbindelse med udførelsen af arbejdet, vil dennes ansvar ikke skulles bedømmes efter dette lovforslag, men efter de almindelige erstatningsretlige regler, hvor der i praksis i øvrigt har udviklet sig et strengt ansvar for fagfejl.

Til stk. 2

Efter denne bestemmelse omfattes uforarbejdede jordbrugsprodukter, husdyrbrugsprodukter, fiskeriprodukter og uforarbejdede produkter hidrørende fra jagt ikke af lovens anvendelsesområde. I forhold til de tidligere fremsatte lovforslag er der foretaget en sproglig rettelse i formuleringen af dette stykke.

Om baggrunden for undtagelsesreglen henvises til de almindelige bemærkninger nr. 3.6.2. Afgrænsningen af, hvilke typer af råvarer der hermed undtages, sker i overensstemmelse med fortolkningen af begrebet »landbrugsvarer« i EF-traktatens art. 38, jf. herved bilag II til traktaten.

Det er kun uforarbejdede produkter, der undtages fra lovens anvendelsesområde. Der henvises nærmere til de almindelige bemærkninger nr. 3.6.2. vedrørende grænsen for, hvornår der er tale om uforarbejdede produkter.

Når et jordbrugs- eller fiskeriprodukt m.v. har gennemgået første forarbejdning, omfattes det af loven, og den producent, der har foretaget forarbejdningen, bliver ansvarlig for en skade, som følger af defekten ved produktet.

Til § 4

Bestemmelsen svarer til direktivets art. 3 og beskriver den kreds af personer og virksomheder, som er ansvarlige efter lovforslaget.

Til stk. 1

Det er først og fremmest den egentlige producent, der ifalder ansvar. Ifølge bestemmelsens 1. led er producenten beskrevet som den, der fremstiller et produkt. Herved forstås enhver, der har deltaget i produktionsprocessen af et produkt. Dette gælder, uanset om der er tale om industriel eller håndværksmæssig produktion.

I bestemmelsens 2. led beskrives den situation, hvor der vanskeligt kan tales om fremstilling, som følge af, at produktet helt eller delvis er naturskabt. Producenten er her beskrevet som den, der indsamler eller frembringer et produkt.

Endelig omfatter bestemmelsens 3. led den situation, hvor den, der ikke har fremstillet et produkt, alligevel bliver ansvarlig, fordi han ved at anbringe

sit navn, mærke eller andet kendetegn på produktet udgiver sig for at være dets producent.

Det kan formentlig i visse situationer give anledning til tvivl om den, der f.eks. har anbragt sit navn på produktet, derved kan siges at udgive sig for at være producent. I de tilfælde, hvor forbrugeren må få den opfattelse, at produktet er produceret af den pågældende, er dette uden videre tilstrækkeligt til, at den pågældende bliver anset som producent. I modsætning hertil kan nævnes de situationer, hvor et firma f.eks. i reklameøjemed sætter sit navn og adresse på et produkt. Det er ved afgørelsen af, om den pågældende er producent efter denne særlige bestemmelse, uden betydning, om skadelidte i det konkrete tilfælde rent faktisk vidste, at produktet ikke er produceret af den, der udgiver sig for at være producent. Det må derimod tillægges betydning, om anbringelse af varemærke m.v. generelt er egnet til at give dette indtryk.

Det er kun de producenter, der for egen regning har deltaget i fremstillingsprocessen af et produkt, der er ansvarlige efter lovforslaget. Herved udelukkes personer, der alene udfører rent lønarbejde, fra at ifalde selvstændigt ansvar.

Det er ikke en betingelse for, at producenten kan ifalde ansvar, at han selv har fremstillet en eller flere dele af det færdige produkt. En fabrikant af elektronisk materiel, der alene samler komponenter, som han har købt hos forskellige delproducenter, er således producent i lovforslagets forstand. Om de afgrænsningsproblemer, der vil kunne opstå ved vurderingen af, om den pågældende er producent, eller om hans ydelse alene har karakter af en tjenesteydelse, henvises til bemærkningerne til § 3.

Det er som nævnt ikke kun producenten af det færdige produkt, der kan ifalde ansvar efter lovforslaget. Råvare- og delproducenter er ligesom færdigvareproducenter objektivt ansvarlige for en defekt ved de pågældendes produkter. Producenten af det færdige produkt er som udgangspunkt ansvarlig for en defekt ved det færdige produkt, medmindre der foreligger en af de i § 7 opregnede særlige omstændigheder. Dette gælder både en defekt, der er opstået i færdigvareproducentens egen virksomhed og en defekt opstået ved produktionen eller fremstillingen af en delkomponent eller en råvare. Råvare- og delproducenten er derimod kun ansvarlig for en defekt ved det færdige produkt, hvis denne skyldes en defekt ved det produkt, der er leveret af denne. Bestemmelsen om delproducentens ansvar skal således bl.a. ses i sammenhæng med de begrænsninger, der følger af lovforslagets § 7, stk. 2 og 3. Ifølge § 7, stk. 2, kan delproducenten frigøre sig for ansvar, hvis det må antages, at hans produkt ikke var defekt, da det blev bragt